

vergadering **C120**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en
Justitie

van 18 januari 2022

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de opvolgkamer bij de Antwerpse familierechtbank voor ouders die in ruzie uit elkaar gaan – 1117 (2021-2022)	3
VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de permanentie in de justitiehuzen om de tijdelijke huisverboden op te volgen – 1163 (2021-2022)	5
VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de inbedding van de Commissie Erkenning en Bemiddeling voor institutioneel misbruik en geweld uit het verleden in het Agentschap Justitie en Handhaving – 1278 (2021-2022)	10
VRAAG OM UITLEG van Adeline Blancquaert aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over het verplichte uittreksel uit het strafregister voor wie met kinderen werkt – 1267 (2021-2022)	14
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de werking van het pas opgerichte Agentschap Justitie en Handhaving – 1283 (2021-2022)	19

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de opvolgkamer bij de Antwerpse familierechtbank voor ouders die in ruzie uit elkaar gaan – 1117 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, collega's, in navolging van de opvolgkamers bij de rechtbank van Antwerpen voor drugsfeiten en voor jongeren die een misdrijf hebben gepleegd, startte de familierechtbank in Antwerpen deze maand ook met een opvolgkamer voor ouders die scheiden. De bedoeling is te voorkomen dat zaken moeten worden beslecht in een vonnis, door eerst onder begeleiding van de rechter uit te zoeken welke mogelijkheden er allemaal zijn. Het gaat dan in het bijzonder om partners met kinderen die in minder goede verstandhouding uit elkaar gaan.

Het initiatief is in de eerste plaats ingegeven vanuit de bekommernis om de kinderen, zo konden we lezen. Vaak zijn zij immers de inzet van de strijd en zijn ze daardoor ook slachtoffers. Tijdens de ruzies die ouders met elkaar uitvechten, wordt het belang van kinderen weleens uit het oog verloren. Door binnen een opvolgkamer de nadruk te leggen op bemiddeling wil men vermijden dat er een scherpe juridische strijd wordt gevoerd en dat kinderen verwikkeld raken in een heel groot loyaleitsconflict ten aanzien van beide ouders.

Minister, uit verscheidene studies is al gebleken dat als ouders in een echtscheidingssituatie zware conflicten hebben, dat ook een zeer grote impact kan hebben op het welzijn, de ontwikkeling en de schoolresultaten van de betrokken kinderen. Het conflict tussen ouders in goede banen leiden, kan dan ook niet alleen voor hen zelf, maar zeker ook voor de kinderen een grote meerwaarde betekenen.

Minister, kunt u meer duiding geven over de afspraken die werden gemaakt tussen de opvolgkamer voor scheidende ouders van de familierechtbank van Antwerpen, het parket, het justitiehuis en het centrum algemeen welzijnswerk (CAW)? Welke rol speelt het justitiehuis hierin? Op welke manier wordt de link met de hulpverlening gemaakt? Hoe en wanneer wordt dit project opgevolgd en geëvalueerd? Hoelang zal dit project bij de familierechtbank in Antwerpen lopen? Is het de bedoeling om het initiatief op termijn ook uit te rollen bij andere familierechtbanken over heel Vlaanderen? Is het de bedoeling om zulke opvolgkamers een structureel aanbod te laten worden? Welk budgetten staan daartegenover?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega, dank u wel. De opvolgkamer is een initiatief van de Antwerpse familierechtbank en gaat dit jaar van start. Zoals u ook aangaf, zullen ouders binnen deze opvolgkamers worden gestimuleerd en geholpen om opnieuw de dialoog met elkaar aan te gaan. Op die manier wil men de automatische doorstroming naar de pleitkamer doorbreken. De denkoefening over wie welke rol daarin zal spelen wordt nog volop gemaakt. Het is alvast duidelijk dat de justitiehuisen hier geen rol in hebben. Bij de burgerrechtelijke opdrachten voeren de justitiehuisen enkel maatschappelijke onderzoeken uit op vraag van de familierechter, en staan ze niet in voor de verdere opvolging, zoals ze dat wel doen bij strafrechtelijke dossiers van bijvoorbeeld een werkstraf of een probatiemaatregel. Daarom heeft een justitieassistent wel een centrale rol bij de drug- of jongerenopvolgingskamer, waar het gaat om strafrechtelijke dossiers, maar niet bij deze burgerrechtelijke opvolgingskamer. Het zullen dus veeleer de diensten van

minister Beke zijn die in dezen betrokken zullen zijn. Ik denk dus dat u de vraag het best ook aan de collega stelt.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, dank u wel voor uw korte antwoord. Ik zal daar zeker ook opvolging aan geven, ook ten overstaan van minister Beke. Ik vind dit immers een heel belangrijk thema. Kinderen worden heel vaak geconfronteerd met de scheiding van ouders, en gelukkig maar kunnen heel wat ouders daar op een goede manier mee omgaan en kunnen ze goede afspraken maken, maar we weten allemaal dat er ook een heel aantal gevallen zijn waarin dat niet zo is, waarin echtscheidingen leiden tot echte vechtscheidingen en kinderen eigenlijk mee de speelbal worden van het conflict tussen beide ouders, soms gewild, soms zelfs zonder dat de ouders dat zelf beseffen. Dat kan ontzettend grote gevolgen hebben voor die kinderen. Dat weten we allemaal. Die dragen ze allemaal later ook mee, maar dit heeft ook een directe impact, die kan leiden tot psychologische problemen, tot leerachterstand en zo verder. Alle initiatieven waarmee men probeert om ouders op een goede manier afspraken te doen maken, zodat de kinderen niet het slachtoffer daarvan zijn, kan ik dus alleen maar toejuichen.

Ik was heel positief gestemd toen ik het bericht las over het initiatief van de familierechtbank in Antwerpen. Ik denk dan ook dat dit een nauwgezette opvolging verdient, en ook een evaluatie nadien, om te zien hoe we daaruit kunnen leren en dit eventueel verder kunnen uitrollen. Ik zal verdere vragen daarover echter richten aan minister Beke.

De voorzitter: Mevrouw Groothedde heeft het woord.

Celia Groothedde (Groen): Beste wensen aan iedereen in de commissie.

Ik wou nog een bijvraag stellen. Er is namelijk een interessant experiment dat op dit moment wordt uitgevoerd in Nederland over vechtscheidingen. Daarbij krijgen ouders een relatietherapie aangeboden door de overheid om ervoor te zorgen dat conflicten, vechtscheidingen niet escaleren, dat kinderen daar niet het slachtoffer van zijn, en ook om ervoor te zorgen dat er minder kinderen met jeugdhulp of jeugddelinquentie te maken krijgen. De lokale overheid geeft aan te verwachten dat dit plan op termijn eigenlijk een besparing zal opleveren. Elke vechtscheiding kost haar immers rond 50.000 euro als gevolg van de jeugdhulp die erbij komt kijken. Als wordt vergeleken met het aantal kinderen die op dit moment in de jeugdhulp zitten en te maken hebben met een vechtscheiding, valt dat bedrag in het niets. Ik vraag me af of u oren hebt naar dat voorstel, of u dat kent, en of u daarop zou willen ingaan en ook in Vlaanderen een dergelijk proefproject zou willen uitrollen, samen met minister Beke.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Collega's, als iedereen zo enthousiast is over die minnelijke schikking en die kamers die daarvoor worden gemaakt, dan lijkt het me wel belangrijk dat we ook voor ogen houden dat dat een heel grote investering vergt, in magistraten en in griffiers. Tijdens een gemiddelde pleitzitting behandelt een familierechter veertien zaken. In een kamer die met minnelijke schikkingen bezig is, worden binnen eenzelfde tijdspanne gemiddeld drie of vier zaken behandeld. Mijn vraag is dus: als we dit zouden uitrollen over heel Vlaanderen, beschikken we dan wel over voldoende personeel, bijvoorbeeld op het vlak van griffiers en magistraten? Ook al is dat een federale bevoegdheid, het lijkt me toch wel belangrijk om dat aspect ook onder ogen te zien.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhale Demir: Collega's, dank u wel. Mevrouw Groothedde, ik denk dat het voorstel dat u doet in verband met relatietherapie helaas niet tot mijn bevoegdheden behoort, maar ik zie daar wel wat in. Ik denk dus dat u dat het best ook nog eens aan collega Beke voorstelt en dat met hem bekijkt.

Wat extra personeel bij het parket betreft: dat is inderdaad een federale bevoegdheid, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik het geweldig vind hoe het parket van Antwerpen zeer inventief omgaat met zijn personeel en dat personeel inzet. Het project waarover we het vandaag hebben, is een proefproject. Ik wil ook verwijzen naar onze Family Justice Centers (FCJ's). We hebben er nu een tweetal. We gaan dat ook uitbreiden naar andere provincies, zoals jullie weten. We zijn daar volop mee bezig. Ook daar proberen wij en onze mensen ter plekke in heel acute situaties kort op de bal te spelen en het belang van het kind altijd voorop te stellen. Er is ter zake dus voorzien in een uitrol over heel Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, dank u wel. Ik vind het alleszins een positief initiatief. Vanzelfsprekend gaat het over een proefproject en zullen we dat nadien moeten evalueren om te bekijken hoe het eventueel verder kan worden uitgerold.

Collega Parys, vanzelfsprekend kosten dergelijke initiatieven wel geld, en kosten ze ook inspanningen. Men moet natuurlijk altijd goed aflijnen voor welke dossiers men dit doet. Ik denk echter dat we de winst nadien er toch ook wel moeten bijtellen. Als er sprake kan zijn van bemiddeling, betekent dat dat bij familierechters nadien veel minder wordt geappelleerd door dezelfde ouders. Ik wil ook nog de voordelen vermelden die dat toch heeft voor de kinderen in kwestie. Dat vind ik toch ook wel ontzettend belangrijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhale Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de permanentie in de justitiehuisen om de tijdelijke huisverboden op te volgen

– 1163 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, het tijdelijk huisverbod is een belangrijk instrument in het kader van het beleid ter bestrijding van intrafamiliaal geweld. In 2019 werden er enkele belangrijke wijzigingen doorgevoerd aan de regeling. Die wijzigingen kwamen er op vraag van de hulpdiensten, de politie en de magistratuur. Zij deden een aantal aanbevelingen na analyse van drie jaar toepassing van het huisverbod.

De aanpassingen die belangrijk zijn in het kader van de Vlaamse bevoegdheden en het Vlaamse beleid ter bestrijding van intrafamiliaal geweld, zijn onder meer de volgende. De duur van het tijdelijk huisverbod werd verlengd van tien tot veertien dagen. Op die manier krijgen de betrokken actoren meer tijd om hun opdrachten goed uit te voeren. De termijn van tien dagen volstond voordien immers vaak niet: politiediensten kregen hun processen-verbaal niet rond, de diensten slachtofferonthaal van de justitiehuisen hadden onvoldoende tijd om betrokkenen te informeren en zo verder. De procureur des Konings moet zijn beslissing tot het opleggen van een tijdelijk huisverbod meedelen aan de bevoegde dienst van de

gemeenschappen. Verder werd er ook voorzien in meer mogelijkheden tot bijstand en opvolging van de uithuisgeplaatste personen.

Uit een antwoord op eerdere vragen die ik hierover stelde, blijkt evenwel dat er grote verschillen zijn inzake de toepassing van het tijdelijk huisverbod. Volgens het registratiesysteem SIPAR hebben de Vlaamse justitiehuizen in 2020 217 dossiers van tijdelijk huisverbod ontvangen. De grootste instroom was er voor de provincie Antwerpen, met 113 nieuwe dossiers, gevolgd door Limburg, met 89 nieuwe dossiers. In West-Vlaanderen ontvingen de justitiehuizen slechts 6 mandaten, in Oost-Vlaanderen 5. In Vlaams-Brabant werd het tijdelijk huisverbod in 2020 zelfs niet toegepast, en in Brussel 4 keer. Deze vraag werd al twee weken geleden ingediend. Ondertussen konden we ook cijfers lezen over 2021, waaruit blijkt dat er een toch wel sterke toename is van de toepassingen van het tijdelijk huisverbod. In de voorbije periode tussen kerst en Nieuwjaar werd in de justitiehuizen een permanentie georganiseerd, onder meer om die tijdelijke huisverboden op te volgen, zo konden we vernemen.

Minister, voor welke opdrachten die de justitiehuizen hebben, werd er tijdens de voorbije eindejaarsperiode voorzien in een permanentieregeling? Hebt u een zicht op het aantal dossiers die tijdens de kerstperiode in het kader van die permanentie bij de justitiehuizen werden aangemeld en opgevolgd? Wat is de regionale spreiding? Wat zijn de praktische afspraken en/of regelingen met de betrokken justitieassistenten voor het verzekeren van die permanentie? Over hoeveel justitieassistenten gaat het precies en wat is de regionale spreiding? Op welke wijze zal deze permanentieregeling worden geëvalueerd? Is het de bedoeling om een permanentieregeling structureel in te bedden? Zo ja, op welke manier zal dat gebeuren? Welke afspraken zijn er gemaakt met de andere betrokken actoren, zoals politie en justitie? Hoe gebeurt tijdens deze permanentie de doorverwijzing naar de hulpverlening? Welke afspraken zijn daaromtrent gemaakt? Hebt u omtrent deze permanentie overleg gehad met het College van procureurs-generaal, meer bepaald in het kader van het streven naar een intensief case-management bij het tijdelijk huisverbod?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Ik zal proberen de vele vragen redelijk nauwkeurig te beantwoorden. Ik ben ervan overtuigd dat dit een goede maatregel is. In de meerderheid van de gevallen gaat het over een vrouw met haar kinderen als slachtoffers. Doordat we de dader uit het huis kunnen zetten, kunnen vrouw en kinderen thuis blijven. Dat is een belangrijk verschil in het leven van de kinderen die hiervan het slachtoffer zijn. Ze moeten niet naar een vluchthuis. Ze kunnen in hun vertrouwde thuisomgeving blijven. Ze kunnen naar school blijven gaan. Dat lijkt me zeer cruciaal in zulke gevallen. Vandaar het belang van de maatregel van tijdelijk huisverbod, waar wij ook vanuit het kabinet heel veel aan trekken en duwen. We merken ook dat er grote regionale verschillen zijn.

Zoals ik eerder heb gezegd, heb ik het dossier ook aanhangig gemaakt bij het College van procureurs-generaal. Tijdens de jongste vergadering werd daar op mijn initiatief dan ook afgesproken dat men in zowel de wet als de omzendbrief met betrekking tot het tijdelijk huisverbod gaat bekijken waar de procedures bijvoorbeeld eenvoudiger zouden kunnen worden gemaakt om het inzetten van de maatregel voor parketten aantrekkelijker te maken. In dat kader ben ik zelf ook intern bij de justitiehuizen met een evaluatie gestart om per justitiehuis na te gaan hoe de justitieassistenten daar de invulling van het mandaat ervaren, hoe de samenwerking met de parketten verloopt en waar de verbeterpunten zitten. Met de resultaten van die interne evaluatie zullen we bekijken waar we de interne werking van de justitiehuizen kunnen verbeteren, maar zal ik ook teruggaan naar het college en de federale minister om aan te geven waar wij vanuit Vlaanderen

voor hun bevoegdheid verbeteringen mogelijk zien. Dat was immers een punt bij het College van procureurs-generaal. Zij wezen op de complexiteit, waarop ik er dan op wees dat daar in Antwerpen en Limburg echter massaal van wordt gebruikgemaakt. Daar moet dat toch ook complex zijn. Waarom doen ze het daar dan wel en in andere gebieden niet? Ik vond dat dus eigenlijk wel een beetje een 'foefelargument', maar goed, we zullen zien waar we nog kunnen verbeteren.

Ik heb dus gewezen op de verschillen. Antwerpen en Limburg spreken dat heel goed uit. Ik denk dat de aanwezigheid van een Family Justice Center (FJC) in die regio's daar ook een belangrijke rol in speelt. Zo zorgen ze bijvoorbeeld voor meer aandacht voor intrafamiliaal geweld bij alle samenwerkingspartners. Daarnaast startte Halle-Vilvoorde dit jaar met een inhaalbeweging. We zien ook dat in Dendermonde en Gent de maatregel het afgelopen jaar een paar keer is ingezet. In totaal ontvingen de justitiehuizen vorig jaar 384 mandaten van tijdelijk huisverbod. Opvallend daarbij is dat de instroom sterk was in de laatste maanden van 2021. Zo is het aantal dossiers in december van vorig jaar meer dan verdubbeld in vergelijking met januari van datzelfde jaar. Die stijging wordt verklaard door de aanhoudende druk op gezinnen wegens de coronacrisis, maar natuurlijk speelt ook de kerstvakantie een rol: mensen zijn dan ook meer en langer bij elkaar. Ook de toegenomen bereidheid van de procureurs om te kiezen voor deze maatregel kan een rol spelen. Ik breng ook continu onder de aandacht, ook bij de procureurs, dat men daarvan kan gebruikmaken, omdat ik weet hoe belangrijk dat is voor het slachtoffer en de kinderen.

Om het dan over cijfers te hebben: in de week tussen kerst en oud en nieuw, dus slechts op een week tijd, kwamen er maar liefst twaalf nieuwe dossiers van tijdelijk huisverbod binnen, met name drie in het justitiehuis van Antwerpen, een in Brussel, drie in Dendermonde, een in Mechelen en vier in Turnhout. Ik heb voor het eerst voor een permanentieregeling gezorgd. Blijkbaar bestond dat niet in Vlaanderen. Dat vind ik eigenlijk wat jammer. Het is wel essentieel dat er een permanentie is, zodat men snel een antwoord kan bieden. We kunnen moeilijk aan de slachtoffers zeggen dat we dicht zijn en dat ze ons over twee weken moeten terugbellen. Dat gaat zo niet. Vandaar de keuze voor de permanentieregeling. Zonder de tussenkomst van de justitieassistent in deze dossiers bestond er een ernstig risico op verdere escalatie. Het was dus niet meer wenselijk om geen permanentieregeling te hebben.

Naast het tijdelijk huisverbod worden justitieassistenten ook dagelijks bij andere opdrachten, zoals het elektronisch toezicht, vrijheid onder voorwaarden als alternatief voor de voorlopige hechtenis of begeleiding in het kader van slachtofferonthaal, geconfronteerd met acute situaties of noden waarvoor een kordate en snelle aanpak vereist is. Parketten en rechtbanken blijven immers ook gewoon open en blijven dus ook vonnissen vellen en mandaten bezorgen. Ook voor deze situaties was de permanentieregeling tussen kerst en oud en nieuw dus een goede zaak. In het geval van slachtofferonthaal, bijvoorbeeld, is het essentieel dat het slachtoffer wordt ingelicht bij een eventuele vrijlating van de dader door de raadkamer.

Uiteraard ging ook het gewone werk van de justitieassistenten tijdens de permanentieregeling gewoon verder, waardoor er bijvoorbeeld ook gewoon bureau-gesprekken in lopende dossiers gepland stonden. In totaal ontvingen de justitieassistenten 388 nieuwe mandaten, waarvan 94 dossiers slachtofferonthaal, 61 probatiedossiers, 51 werkstraffen, 32 mandaten vrijheid onder voorwaarden en, zoals ik daarnet aangaf, 12 tijdelijke huisverboden. De permanentieregeling was voorzien voor alle justitiehuizen, met inbegrip van de diensten slachtofferonthaal, tijdens de periode tussen Kerstmis en Nieuwjaar. De permanentie was aanvullend op de continuïteit van het Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht, waar men sowieso 7 dagen op 7, 24 uur op 24 aan het werk is.

Wat de dienstverlening betreft, werden de volgende afspraken gemaakt. Elk justitiehuis was geopend op werkdagen tussen Kerstmis en Nieuwjaar van 9 tot 17 uur. Er werd met afspraken gewerkt. Bureau gesprekken waren mogelijk. Het justitiehuis was ook telefonisch bereikbaar. De medewerkers die meewerkten aan de permanentieregeling, hebben recht op compensatieverlof onder het statuut van 'uitzonderlijk werken', aangezien alle diensten van de Vlaamse overheid normaal gezien gesloten zijn tijdens deze periode.

De permanentieregeling werd ook aangekondigd op de website van de afdeling Justitiehuisen. Daarnaast werden opdrachtgevers lokaal ingelicht over de bereikbaarheid. Aangezien de justitiehuisen geopend waren, kon de dienstverlening ten aanzien van de opdrachtgever en andere actoren verlopen zoals voorheen. Hetzelfde gold voor de samenwerking en doorverwijzing naar hulpverleningspartners, rekening houdend met de toegankelijkheid van de betreffende organisaties in deze periode. Uiteraard heb ik daar als minister ook over gecommuniceerd in de nationale pers, omdat het van groot belang is dat men weet dat we er zijn voor diegenen die ons nodig hebben.

Wat de personeelsbezetting betreft, werd in een kader voorzien met een onderscheid tussen de justitiehuisen en de diensten slachtofferonthaal. De justitiehuisen dienden te voorzien in een fysieke permanentie met minimaal één justitieassistent, aangevuld met een administratief medewerker, teamverantwoordelijke of directeur. Een minimale en continue fysieke permanentie van twee personen in het justitiehuis is overigens vanuit veiligheidsoverwegingen in alle omstandigheden noodzakelijk. Van de dienst slachtofferonthaal moest er voor elk justitiehuis minimaal één justitieassistent digitaal of telefonisch bereikbaar zijn, en fysiek aanwezig indien noodzakelijk. Dit kader werd verder lokaal concreet ingevuld, ook gelet op de eigen context.

Sinds die bevoegdheden naar Vlaanderen zijn gekomen, is het de allereerste keer dat er een permanentieregeling is opgezet. De invoering van zo'n permanentieregeling tijdens de voorbije eindejaarsperiode was zo een eerste poging en aanzet om meer in te zetten op de bereikbaarheid en nabijheid van justitiehuisen, om samen korter op de bal te spelen bij urgente situaties. Nogmaals, als er een slachtoffer is, kun je gewoon niet zeggen dat je dicht bent en vragen dat men over twee weken terugbelt. Dat gaat gewoon niet. Ik sta er dus eigenlijk van versteld dat we dat niet eerder hebben gedaan.

Tot slot, wat het intensief casemanagement betreft, dat is iets dat wordt opgenomen door de Family Justice Centers. Ik heb daarvoor vorig jaar een overheidsopdracht gelanceerd om te voorzien in een bijkomende opleiding in dat intensief casemanagement voor de FJC's.

Ik wil ten slotte alle medewerkers van de justitiehuisen bedanken, die het eigenlijk maar logisch vonden om die permanentie te bemannen en die, zoals elke dag, het beste van zichzelf hebben gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, dank u wel. Een heel pak vragen en nog een pak meer antwoorden, maar het is ook wel een heel belangrijk thema, en ook wel een heel interessant debat, hoewel ik denk dat we het in dezen over veel zaken eens zijn.

Ook van mijn kant dank aan iedereen die zich dagelijks heeft ingezet, maar die dus nu met veel engagement ook met deze wijzigingen aan de slag is gegaan tijdens kerst en nieuw.

Ik ben een grote believer van het tijdelijk huisverbod, minister. En ik vind het absoluut goed dat u initiatieven neemt om het meer bekend te maken, maar ook

om na te gaan hoe het toch komt dat er zulke grote regionale verschillen zijn – die zijn er al een tijd, dat weten we allemaal – en hoe het komt dat die verschillen toch ook altijd aanwezig blijven, en wat er dan nodig is om die verschillen weg te werken. Want ik vind dat het echt niet mag afhangen van de plek waar je woont of je partner tijdelijk uit huis kan worden geplaatst of niet wanneer er sprake is van ernstige feiten, soms van echt intrafamiliaal geweld en dergelijke.

Ik heb nog twee bijkomende vragen, minister, naast alle interessante informatie die u hebt gegeven. De justitieassistenten hebben veel verschillende opdrachten en taakstellingen. En ik denk dat het goed is dat u voor elk van hen hebt overlopen in hoeverre die verder moesten worden uitgevoerd, ook tijdens die permanentieregeling. Want die hebben natuurlijk allemaal hun eigen dynamieken en methodieken, en manieren waarop mensen de justitieassistenten ervoor kunnen aanspreken en dergelijke meer.

Maar ik kom tot mijn twee bijkomende vragen. Als er een permanentie is, dan is het natuurlijk ook van belang dat er goede afspraken worden gemaakt met de hulpverlening. Kunt u daar nog wat meer toelichting bij geven? Zijn daar op voorhand gesprekken rond geweest, hoe mensen dan ondertussen konden worden doorverwezen naar de hulpverlening?

U bent geëindigd met te zeggen dat we hiermee een grote stap zetten naar toegankelijkheid en bereikbaarheid, en dat is absoluut waar. Een ander element inzake de toegankelijkheid en bereikbaarheid van die justitiehuisen zijn natuurlijk die antennes. Mijn tweede vraag is dan ook of u verder toelichting kunt geven bij de manier waarop de antennes worden geïmplementeerd.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Ik wilde enkel heel kort de minister bedanken dat ze dit mogelijk heeft gemaakt. Want het is natuurlijk wel waar dat het vreemd is dat het gewoon nog niet bestond. Want jammer genoeg houdt huiselijk geweld geen rekening met kantooruren, en nog veel minder met schoolvakanties. Ik vind het dus fantastisch dat het nu wel mogelijk is om aangifte te doen en ondersteuning te krijgen wanneer je dat ook nodig hebt.

Mensen van het agentschap Justitie en de justitiehuisen verdienen hier zeker een pluim om dit mee mogelijk te maken. Ik hoop inderdaad dat we dit zullen evalueren en zullen kijken hoe we hierop kunnen verder werken. Maar u hebt alleszins de volle steun van onze fractie.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Bedankt, mevrouw Schryvers. Er zijn op voorhand afspraken gemaakt met de hulpverlening, en ook met politie en parket, telkens voor het lokale justitiehuis. Dat is natuurlijk ook aangepast aan de lokale situatie. We hebben een kaart met mogelijke antennes gemaakt, en nu worden er ook gesprekken aangegaan met alle lokale besturen, om na te gaan waar die antennes ook kunnen starten. Er is al een extra antenne in Vilvoorde, en er wordt er nog een opgestart in Geel. Er zijn gesprekken bezig in Limburg en West-Vlaanderen, alsook gesprekken met Het Facilitair Bedrijf, om dit ook in gang te kunnen steken. Dus dat loopt.

Inderdaad, wat die permanentieregeling betreft: als we kijken naar de tussenkomsten tussen kerst en nieuw, dan weten we – we weten dat eigenlijk ook wel aan de hand van cijfers van de afgelopen jaren – dat mensen tijdens de schoolvakanties vaak thuis zijn in familieverband, en dat daar ook wel incidenten kunnen gebeuren. Ik denk dat het dan ook heel goed was dat we de permanentieregeling hebben opgestart. Ik zei al dat het de eerste keer is dat dat wordt gedaan sinds de

bevoegdheden van de federale overheid naar Vlaanderen zijn gekomen. We gaan dat natuurlijk ook blijven doen.

Ik merk ook wel op de werkvloer, of bij onze justitieassistenten, dat daar een fantastisch engagement aanwezig is. Ik ben ook zelf op bezoek geweest bij een justitiehuis in de kerstvakantie. Het is ook vanuit hun beweegreden dat ze het ook niet meer dan normaal vinden dat daar een soort van permanentie is. Dus we gaan dat sowieso wel verderzetten.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Bedankt, minister. Ik denk ook wel dat we kunnen vaststellen dat er op heel wat vlakken grote dynamieken zijn binnen die verschillende diensten. We hebben het daarnet in de vorige vraag om uitleg gehad over het initiatief van de parketten in Antwerpen. Hier gaat het over de manier waarop de justitiehuisen opereren en de justitieassistenten bereikbaar en beschikbaar zijn voor mensen als er iets gebeurt. Ik denk dat dat een aantal goede evoluties zijn, die we natuurlijk allemaal op de voet moeten volgen.

Ik kijk ook uit naar het vervolg van een aantal zaken die u hier hebt vooropgesteld. Zo wordt er onder meer nagegaan hoe het tijdelijk huisverbod toch meer overal regionaal kan worden ingebed, onder meer naar de implementatie van de antennes en dergelijke meer. Zo kunnen we toch wel voor alle mensen die diensten meer bereikbaar en toegankelijk maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de inbedding van de Commissie Erkenning en Bemiddeling voor institutioneel misbruik en geweld uit het verleden in het Agentschap Justitie en Handhaving – 1278 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): De Erkennings- en Bemiddelingscommissie voor slachtoffers van historisch misbruik werd opgericht na de parlementaire werkzaamheden rond de getuigenissen van misbruik en geweld in jeugd- en onderwijsinstellingen van twee en meer decennia geleden. De doelstelling van de commissie is om slachtoffers in de eerste plaats de steun en erkenning te geven die zij verdienen voor het leed dat hun werd aangedaan.

Die tijdelijke commissie was aanvankelijk alleen actief van 1 december 2014 tot eind december 2015. Maar ook nadien bleef de commissie actief om de continuïteit van lopende dossiers te garanderen en om in zeer beperkte mate nieuwe aanvragen te behandelen. Er werd immers vastgesteld dat er op dat moment nog wel verder vraag naar was. In juli 2018, na de parlementaire commissie rond #MeToo, heeft het Vlaams Parlement mijn voorstel van decreet goedgekeurd om de commissie een permanent karakter te geven en de werking ervan uit te breiden.

Op 18 december 2020 besliste de Vlaamse Regering om de coördinatie van de Commissie Erkenning en Bemiddeling voor institutioneel misbruik en geweld uit het verleden de volgende twee jaar te laten gebeuren door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en de commissie op termijn een definitieve inbedding te geven bij de Vlaamse Ombudsdienst, het Vlaamse Gelijkheidscentrum of het Agentschap Justitie en Handhaving, dit om de onafhankelijkheid en

neutraliteit van de commissie te garanderen. Er was immers ter zake een advies van de Raad van State gekomen.

Het toepassingsgebied van de vroegere commissie werd ook uitgebreid. Zo worden niet enkel meer gevallen van institutioneel geweld en misbruik behandeld, maar ook situaties van grensoverschrijdend gedrag in alle gezagsrelaties, relaties met gelijken en intrafamiliale context. Voorheen kwamen enkel feiten in aanmerking die vijftien jaar geleden waren, maar dat werd in het voorstel van decreet aangepast naar tien jaar. Daarnaast is het niet meer nodig dat de slachtoffers ten tijde van het misbruik of geweld minderjarig waren. Het geldt nu ook voor meerderjarigen.

Op 16 juli 2021 besliste de Vlaamse Regering uiteindelijk om de commissie in te bedden in het nieuwe Agentschap Justitie en Handhaving. Die overgang werd definitief op 1 januari 2022. Bij de beslissing van de Vlaamse Regering omtrent de oprichting van het Agentschap Justitie en Handhaving is ook een mededeling aan de Vlaamse Regering voorgelegd die de onafhankelijke positie van de commissie benadrukt.

Minister, in antwoord op mijn schriftelijke vraag van 27 september 2021 antwoordde minister Beke dat een oproep naar bijkomende commissieleden werd voorbereid. Er waren toen zestien dossiers in behandeling.

In het kader van de overdracht naar het Agentschap Justitie en Handhaving bereikten me nu berichten over denkpistes om de commissie ook dossiers te laten behandelen waarin het misbruik minder dan tien jaar geleden is gebeurd en de dienstverlening open te stellen voor elk slachtoffer dat er een beroep op wil doen. Indien dit daadwerkelijk zou gebeuren, dan rijzen er natuurlijk vragen met betrekking tot de interferentie met lopende strafrechtelijke procedures.

Minister, kunt u meer informatie geven over de inbedding van de Commissie voor Erkenning en Bemiddeling van slachtoffers van historisch misbruik in het Agentschap Justitie en Handhaving?

Hoe werd en wordt er verder werk gemaakt van de uitbreiding van de commissie? Werd er al een oproep gedaan naar bijkomende commissieleden? Wat was het resultaat?

Hoe wordt de onafhankelijkheid van de commissie ten aanzien van alle sectoren waarin mogelijk misbruik of geweld plaatsvond, gegarandeerd?

Hoe kan de commissie, naast haar functie op het vlak van herstel, ook een rol vervullen inzake preventie?

Hoe zal er meer bekendheid worden gegeven aan de werkzaamheden van de commissie, zodat slachtoffers ook weten waar ze terecht kunnen?

Klopt het dat erover wordt nagedacht om de commissie niet alleen toegankelijk te maken voor misbruik of geweld dat langer dan tien jaar geleden is, maar dat de commissie ook zou openstaan voor alle slachtoffers?

In bevestigend geval: hoe kan er dan voor worden gezorgd dat er geen interferentie is met betrekking tot de strafrechtelijke procedure?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: De Erkennings- en Bemiddelingscommissie voor slachtoffers van historisch misbruik levert bijzonderlijk belangrijk werk, want ze geeft elk slachtoffer de kans om erkenning te krijgen voor het leed dat hem of haar is aangedaan, en dat los van het juridische aspect van de zaak. En als je met

slachtoffers spreekt, dan geven zij zelf ook aan dat erkenning een essentieel onderdeel is van hun herstelproces. Met deze erkenning kunnen we het leed niet wegnemen of ongedaan maken, helaas, maar maken we duidelijk dat misbruik, geweld of verwaarlozing niet wordt geaccepteerd door onze samenleving.

Slachtoffers staan centraal in ons nieuw Agentschap Justitie en Handhaving. En zo past de commissie ook perfect in het agentschap Justitie. Sinds 1 januari 2022 is de commissie daar effectief in ingebed. De overstap is vlot verlopen. De coördinator van de commissie is mee overgegaan naar het agentschap, om zijn werkzaamheden zonder onderbreking verder te zetten. De overdracht heeft daardoor ook geen invloed gehad op de dossiers die in behandeling zijn bij de commissie.

We zijn inderdaad ook al gestart met de uitbreiding van de commissie. De oproep naar bijkomende commissieleden werd op maandag 20 december 2021 via verschillende kanalen verspreid. Tien personen hebben naar aanleiding van de oproep contact opgenomen met de coördinator. Vier personen hebben zich intussen officieel kandidaat gesteld. Kandidaten kunnen zich nog altijd aanmelden tot 31 januari van dit jaar. De effectieve uitbreiding van de commissie is voorzien tegen maart-april.

Wat de onafhankelijkheid van de commissie betreft ten aanzien van sectoren waarin het misbruik plaatsvond: dat vind ik essentieel. Maar om de onafhankelijkheid te benadrukken, werden er in de mededeling over de commissie door de Vlaamse Regering vorige zomer ook verschillende voorwaarden opgenomen die waarborgen dat de commissie zich op een transparante manier kan profileren, en ook kan communiceren naar de samenleving in het algemeen en specifiek naar slachtoffers. Het gaat er dan bijvoorbeeld om dat de commissieleden ten persoonlijke titel in de commissie zetelen en dat de commissie haar aanbevelingen en beleidsadviezen in alle onafhankelijkheid en neutraliteit kan formuleren, zonder repercussies voor haar bestaan, samenstelling of wat dan ook.

Wat de vraag rond preventie betreft: een directe rol qua preventie zie ik in niet meteen weggelegd voor de commissie. Daar zijn andere actoren voor bevoegd. Wel speelt de commissie daar indirect een rol in: sommige instellingen worden daardoor ook voor de eerste keer aangesproken over misbruik in het verleden en hun preventiebeleid. Ook doet de commissie jaarlijks aanbevelingen aan de Vlaamse Regering in verband met preventie.

Uw vijfde vraag ging over de bekendheid van de commissie. Daarrond kan ik u meegeven dat er structurele overlegmomenten zijn met belangrijke aanmeldpartners zoals 1712 en de centra algemeen welzijnswerk (CAW's), waarin ook blijvend aandacht is voor de bekendheid van de commissie bij deze aanmelders. Daarnaast wordt genetwerkt met de betrokken sectoren – Onderwijs, Welzijn, het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) – en verschillende organisaties en lotgenotengroepen. Ook werd er voor de eerste keer contact opgenomen met de parketten om bij seponeringen voor verjaarde zaken aan te stippen dat slachtoffers wel nog steeds terecht kunnen bij de commissie, mochten ze daar nood aan hebben. De commissie beschikt daarnaast over een website van de sociale kaart. Die is toegankelijk voor zowel professionelen als burgers.

Dan kom ik tot uw laatste vragen, rond de toegankelijkheid van de commissie voor slachtoffers waarbij het misbruik nog geen tien jaar geleden is. Ik denk inderdaad aan een uitbreiding van die termijn. Die termijn van tien jaar is eigenlijk vrij arbitrair, zeker nu dossiers van seksueel misbruik 'onverjaarbaar' zijn geworden. Ik zie niet hoe ik aan een slachtoffer waarbij het misbruik negen jaar geleden is, kan gaan uitleggen waarom zij geen recht heeft op die erkenning, en als ze een jaar zou wachten, wel. Dit zou ook leiden tot secundaire victimisatie en dat is wat we willen vermijden. Ook uit gesprekken met slachtoffers komt vaak naar voren

dat dit een hiaat is in de werking van de commissie, en dat dat echt wel drempelverhogend kan werken.

Momenteel zijn we nog juridisch aan het uitklaren hoe we ervoor kunnen zorgen dat er niet geïntereferd wordt in strafrechtelijke procedures, maar ik wil er alvast voor zorgen dat slachtoffers erkenning van hun slachtofferschap kunnen krijgen, ongeacht de tijd dat het geleden is dat ze slachtoffer werden.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Bedankt voor uw antwoord. Erkenning is inderdaad een essentieel onderdeel, en is nodig voor het helingsproces, wanneer mensen het slachtoffer zijn van ernstige feiten. We hebben dat destijds vastgesteld tijdens alle getuigenissen of gesprekken die er zijn geweest in het kader van historisch misbruik. Dat is trouwens ook de aanleiding geweest waarom de tijdelijke commissie er toen is gekomen. En als voorzitter van de Commissie Grensoverschrijdend Gedrag vorige legislatuur, meer bepaald de #MeToo-commissie, heb ik dat toch ook wel kunnen vaststellen. En dat was ook wel de aanleiding voor mijn streven om de commissie een meer permanent karakter te geven, het toepassingsgebied uit te breiden – van minderjaren naar meerderjarigen, niet alleen in bepaalde sectoren – en de termijn ook terug te brengen.

Minister, het is goed dat die commissie nu een definitieve inbedding gekregen heeft. Er was discussie waar dat zou zijn. De discussie is gevoerd, en het is alleszins goed dat ze er nu is, en dat ze een permanent en structureel karakter heeft gekregen. Nu moeten we er natuurlijk allemaal samen voor zorgen dat die goed werk levert en dat slachtoffers er hun werk naar vinden.

Mijn bekommernissen met betrekking tot die tien jaar zijn inderdaad die interferentie in een strafrechtelijk dossier. Ik ben het volledig met u eens dat u tegen iemand die negen jaar geleden slachtoffer was, niet kunt zeggen dat men er nu niet terecht kan, dat men nog een jaartje zal moeten wachten. Maar aan de andere kant moeten we er natuurlijk ook wel voor zorgen dat de strafrechtelijke procedure niet wordt doorkruist. Want in zaken waar slachtofferschap en daderschap heel duidelijk zijn, is dat minder moeilijk. Maar er zijn natuurlijk ook heel wat dossiers waar slachtoffers ook mee daders kunnen zijn. En daar moeten we natuurlijk ook heel alert voor zijn.

Ik denk dat er heel veel aanleiding bestaat om dat verder te bespreken. Dat is verder te bekijken, maar dan met de nodige nuanceringen en met het nodige overleg met Justitie.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, ik had een vraag in verband met ons landschap, als het gaat over preventie en de reactie op misbruik en geweld. Dat is een landschap dat ook wel gekenmerkt wordt door heel wat versnippering. Elke sector heeft zijn eigen beleid, preventieorganen, aanspreekpunten, integriteit, meldpunten, deontologische codes, tuchtorganen, enzovoort. En de commissie heeft daar al eens een opmerking over gemaakt in haar jaarverslag in 2022. Ze zei daarover: "De Commissie zal met al deze actoren samenwerken en zoveel mogelijk afstemmingsafspraken maken, zonder evenwel haar benadering van individuele dossiers via een aanpak op maat van de betrokkenen, te laten inperken door protocollen die zij met de betrokken instellingen of sectoren zou moeten afsluiten."

Minister, mijn vraag aan u is hoe die samenwerking, die afstemming verloopt met de commissie en de verschillende instellingen en sectoren in dat uitgebreide landschap. En kunnen we daar in het volgend jaarverslag misschien een transparant overzicht over krijgen?

En dan is er de vraag die natuurlijk eeuwig tussen twee mogelijkheden swingt: moeten we naar een eengemaakt meldpunt, of is het nodig om sectorspecifiek bepaalde organisaties of aanspreekpunten te blijven behouden? De vraag is waar we naartoe gaan. Hoe kunnen we de mensen die eventueel slachtoffer zijn, door de bomen het bos laten zien?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhale Demir: Mevrouw Schryvers, zoals ik al zei gaan we dat natuurlijk ook juridisch moeten uitklaren, om ervoor te zorgen dat het zo zuiver mogelijk kan worden gehouden. Maar we zien vandaag al, gezien de 'onverjaarbaarheid' van zedenmisdrijven op minderjarigen, dat een interventie met strafrechtelijke procedure nu ook wel mogelijk is. Maar ik denk dat we even moeten wachten op het juridische. Want we hebben daar advies over gevraagd om dat uit te klaren, om dat zo zuiver mogelijk te houden. Dat wordt dus vervolgd. Ik kom daar later nog op terug in deze commissie.

Collega Parys, de afstemming met de sectoren verloopt goed. We zijn daarmee bezig. We zijn ook in contact met al die verschillende meldpunten, in Onderwijs, Sport, Cultuur enzovoort. En we stellen ook vast dat er nood is aan meer afstemming tussen de verschillende sectoren. Er zijn ook heel wat gesprekken om na te gaan hoe dat beter kan gebeuren. Ook initiatieven rond het uittreksel strafregister en de meldcode dragen hiertoe bij. De afstemming loopt dus, en ik hoop dat we daar eerstdaags kunnen kijken of we het toch niet beter centraal kunnen aansturen, ja of neen. Wordt vervolgd.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): De commissie is dus heel recent van start gegaan onder het nieuwe agentschap. Ik kan haar alleen maar een goede vaart wensen onder de vlag van dat schip. Minister, het is goed dat u ook bezig bent met de uitbreiding van het aantal commissieleden, zoals eerder aangekondigd door minister Beke. Want we moeten er natuurlijk ook wel voor zorgen dat, als we uitbreidingen doen, zowel naar sectoren, naar leeftijd als naar wie er terecht kan, er ook voldoende capaciteit is bij die commissie om die dossiers ook op een goede manier af te handelen. Want daar hebben de slachtoffers ook vanzelfsprekend recht op.

Ik neem aan dat we de discussie met betrekking tot de termijn hier in de toekomst ook verder zullen kunnen voeren. Het is immers natuurlijk zo dat die termijn van tien jaar momenteel is opgenomen in het decreet. Er zal mijns inziens dus een decreetsaanpassing nodig zijn wanneer die wijziging zou worden doorgevoerd.

Minister, tot slot: ik stelde de vraag naar preventie omdat ik inderdaad denk dat die commissie op basis van de getuigenissen die ze hoort, toch wel heel belangrijke aanbevelingen kan doen aan diverse organisaties, instellingen en sectoren met betrekking tot hun preventiebeleid.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Adeline Blancquaert aan Zuhale Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over het verplichte uittreksel uit het strafregister voor wie met kinderen werkt – 1267 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: Mevrouw Blancquaert heeft het woord.

Adeline Blancquaert (Vlaams Belang): Minister, nogmaals mijn oprechte excuses voor de laattijdigheid. Zoals u hopelijk wel weet, is dat niet mijn gewoonte. Het is dus zeker geen gebrek aan respect voor deze commissie. Voorzitter, bedankt voor het begrip. Mevrouw Schryvers, ook hartelijk dank aan u voor het haasje-over springen, alsook mijn dank, trouwens, voor uw interessante vraag van daarnet. Ik zal het verslag dan ook met zeer veel aandacht lezen.

Minister, begin januari werd beslist dat al wie in de toekomst met kinderen wil werken, een uittreksel uit het strafregister zal moeten kunnen voorleggen. De maatregel maakt deel uit van uw actieplan tegen seksueel geweld, een actieplan dat ik trouwens vorige week vrijdag met zeer veel enthousiasme en zeer veel vuur heb aangehaald als goed voorbeeld in de plenaire vergadering van de Senaat. Op vraag van u en van uw collega van Sport wordt het principe dat momenteel al geldt binnen de jeugdhulp en het onderwijs, uitgebreid naar andere sectoren. Zo zullen bijvoorbeeld sporttrainers, opvoeders, animatoren van jeugdbewegingen of koorleiders ook aan de verplichting moeten voldoen. De verplichting wordt ingevoerd zodat organisaties een beter zicht kunnen krijgen op mogelijke eerdere zedenfeiten en zo zelf kunnen beoordelen of iemand al dan niet geschikt is om met kinderen of met jongeren te werken. De regel zorgt dan ook voor meer transparantie. Daarbij zou dit ook ouders kunnen geruststellen dat hun kind wel degelijk in goede handen is.

Om de verplichting uit te voeren, zou elke sector tegen het najaar van 2022 een draaiboek ontvangen. Op die manier krijgen de organisaties handvatten ter beschikking om een correcte beoordeling te kunnen maken.

Mevrouw Liesbeth Kennes, expert seksueel geweld, vindt dat de maatregel wel bepaalde gevaarlijke situaties kan uitsluiten, maar wijst er ook op dat er veel daders zijn wier feiten nooit tot een strafblad hebben geleid. Zo zijn er bijvoorbeeld jammer genoeg zeer veel zedenfeiten die niet worden aangegeven, waardoor de dader nog steeds vrij rondloopt en niets op zijn of haar strafblad heeft staan. De maatregel heeft dus enkel effect op daders die effectief zijn veroordeeld.

Minister, kunt u meedelen in welke specifieke sectoren deze maatregel wordt uitgerold? Welke rol zullen de sectoren zelf spelen in de praktische uitvoering hiervan? Deelt u de mening van mevrouw Kennes dat deze maatregel zeker niet alle gevaarlijke situaties kan uitsluiten?

Deze verplichting zou ook mogelijk zijn voor vrijwilligers in de desbetreffende sectoren, maar het zou wel mogelijk zijn om voor vrijwilligers een uitzondering op de maatregel te kunnen aanvragen bij hun vakminister. Op basis van welke argumenten werd ervoor gekozen dat er voor vrijwilligers een uitzondering kan worden gemaakt? Hoe verzekert u dat die uitzondering het doel van de maatregel niet ondergraaft? Welke andere initiatieven neemt u nog om het effect van deze maatregel te versterken, desnoods door aanvullende acties te ondernemen?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Het decreet zal van toepassing zijn op organisaties die een activiteit aanbieden die valt onder opvoeding, psychomedisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen. Deze organisaties zullen dan het uittreksel uit het strafregister moeten controleren van elke nieuwe medewerker. Het gaat dan om zowel professionele medewerkers als vrijwilligers. Niet elke medewerker wordt gevat. Het gaat sowieso enkel om meerderjarige personen die op structurele basis rechtstreeks contact met minderjarigen hebben. Het gaat dan bijvoorbeeld om trainers in de sportsector, leraren in het onderwijs, een regisseur bij het jeugdtheater, jeugdhulpverleners bij welzijn enzovoort.

Wat de rol van de sectoren zelf betreft, kan ik meegeven dat de organisaties binnen de betreffende sectoren uiteraard zullen instaan voor het doorvoeren van de controle van het uittreksel uit het strafregister. Daarnaast zullen de sectoren ook zelf worden betrokken bij de opmaak van draaiboeken, die richtlijnen zullen bevatten over welke de situaties zijn waarop het decreet van toepassing is, hoe het gebruik ervan kan worden geïmplementeerd, hoe erover moet worden gecommuniceerd naar werknemers en vrijwilligers, aan wie de controle het best kan worden toevertrouwd, welke richtlijnen moeten worden gehanteerd voor de beoordeling van het uittreksel enzovoort. Ik weet dat collega Weyts daarmee al aan de slag is met de sportsector. In die sector wordt dat ook positief onthaald. Ik stel ook vast dat dat ook in de cultuursector eigenlijk een no-brainer is. Nogmaals, we doen dit vooral om de volgende reden: als we op voorhand kunnen weten of ontdekken van iemand dat die veroordeeld is voor grensoverschrijdend gedrag of zedendelinquentie of wat dan ook, dan lijkt het me de logica zelve dat we die niet gaan loslaten op onze kinderen, die we toch uren, dagen, soms weken aan hen zouden toevertrouwen. Het idee is van daaruit ontstaan.

Het decreet voorziet er inderdaad in dat organisaties een uitzondering kunnen vragen, maar dan moeten daar wel goede argumenten voor zijn. Die moeten dan ook uiteraard met de vakminister overeenkomen, die dan met een besluit naar de Vlaamse Regering moet komen. Daarin is dus voorzien, maar ik stel vast dat dat in sport en cultuur een no-brainer is, hoewel dat natuurlijk nog verder moet worden besproken met de sectoren. Het is niet alleenzaligmakend, maar ik vind dat we alle maatregelen moeten nemen om het leven van een kind te redden. De overheid moet daarvoor alles doen wat binnen haar handbereik ligt. Een kind is immers kwetsbaar. Dit is 1 van de 71 maatregelen uit het actieplan ter bestrijding van seksueel geweld. Dit is niet dé maatregel, voor alle duidelijkheid. Dat heb ik ook nooit gepretendeerd. Als we echter via dit systeem iemand op voorhand eruit kunnen halen, dan hebben we toch wel iemands leven kunnen redden, denk ik.

Zoals mevrouw Kennes ook aangaf, kan deze maatregel inderdaad niet alle gevaarlijke situaties uitsluiten. Het is 1 van de 71 maatregelen. Dit moet ook kaderen in een ruimer beleid binnen al die sectoren om seksueel geweld tegen te gaan. Daarom hebben we ook voor de eerste keer een actieplan seksueel geweld opgemaakt met de hele Vlaamse Regering, beleidsdomeinoverstijgend. Dat neemt natuurlijk niet weg dat het vooruitzicht van een strafregistercontrole wel degelijk ook een reëel afschrikwekkend effect kan hebben ten aanzien van personen met slechte bedoelingen, en een bijkomend instrument biedt aan organisaties voor de bescherming van minderjarigen wanneer er zich toch iemand met een strafblad aandient. Zoals ik eerder zei: elk kind en elke familie die we op die manier het trauma van fysieke of psychische mishandeling besparen, is een overwinning.

Collega Schryvers, u hebt het goed weergegeven naar aanleiding van een vraag over dit decreet: "Ik besef perfect dat dit een momentopname is, maar het kan wel een heel belangrijke momentopname zijn. Geen enkele ouder wil natuurlijk meemaken dat een jeugdtrainer die professioneel aan het werk is, veroordeeld blijkt te zijn, maar toch nog in een andere vereniging aan de slag kan gaan." Dat vat het eigenlijk mooi samen, vind ik.

Samen met de zeventig andere maatregelen in het plan gaan we zo op Vlaams niveau dus de strijd tegen seksueel geweld aan. Bovendien bestaan er binnen de Vlaamse sectoren al heel wat instrumenten, zoals deontologische kaders en codes, de aanspreekpunten integriteit, initiatieven en praktijken. We hopen dat we met deze maatregel, aanvullend op de zeventig andere maatregelen, levens kunnen redden. Elk leven dat we kunnen redden, is er een gered. Daarvoor moeten we gewoon alles kunnen ondernemen, vind ik.

De voorzitter: Mevrouw Blancquaert heeft het woord.

Adeline Blancquaert (Vlaams Belang): Minister, ten zeerste bedankt voor uw duidelijke antwoord. Als ik het goed begrijp, gaat het inderdaad over een brede waaier aan organisaties waar een uittreksel wordt verwacht. Ik kan dat alleen maar toejuichen, en samen met mij de hele fractie. Voor ons is het alleszins duidelijk dat de veiligheid en het welzijn van onze kinderen, zoals u daarnet zelf reeds aangaf, steeds op de eerste plaats moeten komen. Ik ben er dan ook van overtuigd dat deze stap, waarbij al wie in de toekomst met kinderen wil werken een uittreksel uit het strafregister zal moeten voorleggen, niet meer dan normaal is. Zelf heb ik momenteel nog geen kinderen, maar ik zou later inderdaad wel graag willen weten dat ik mijn kinderen in ongeacht welke vereniging en ongeacht welke hoedanigheid op zijn minst in de handen van mensen die bekwaam zijn kan achterlaten. Dat lijkt mij niet meer dan normaal. Het is zeer goed om te horen dat de sectoren zelf ook deel zullen uitmaken van dit beleid en zelf zullen controleren wat de richtlijnen, voorwaarden en dergelijke meer betreft. We steunen dan ook volledig het idee van een Vlaams actieplan tegen seksueel geweld.

U sprak daarnet ook over de uitzonderingen wanneer iemand een dergelijk uittreksel niet nodig zou hebben, maar u hebt niet meteen verduidelijkt of daarover reeds een lijst werd aangelegd of niet. Kunt u dus eventueel verduidelijken wanneer iemand in aanmerking kan komen voor een dergelijke uitzondering? Op basis van welke argumenten kan er dus een uitzondering worden gemaakt?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, dat ik het nog moet meemaken dat ik door u word geciteerd ... Ik vind het moeten voorleggen van dat uittreksel uit het strafregister inderdaad een belangrijke momentopname. Het biedt geen 100 procent zekerheid, dat weten we allemaal, maar er zal geen enkele maatregel zijn die 100 procent zekerheid biedt. We moeten alleen zorgen dat we de mazen van het net steeds zo klein mogelijk maken, zodat er zo weinig mogelijk mensen door glijpen. Op een dag als vandaag denk ik dat we dat eens te meer ten zeerste moeten erkennen, en dat we allemaal mee die taak op ons moeten nemen.

Minister, de beslissing is genomen. Het ontwerp van decreet zal binnenkort naar het parlement komen. Nadien, met de goedkeuring van het ontwerp, kunnen we wel de verplichting hebben opgelegd, maar dan zullen al die organisaties en al die sectoren daar natuurlijk ook mee aan de slag moeten gaan. Ik denk dus dat het ook voor hen belangrijk is dat er een goede informatiecampagne komt en dat echt ook wel duidelijk wordt gemaakt hoe ze daarmee moeten omgaan. Zal er ook daarvan werk worden gemaakt?

De voorzitter: Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maaïke De Vreese (N-VA): Minister, collega's, ik denk dat we ernaar moeten streven om onze kinderen voor 100 procent te beschermen tegen individuen die hun kwaad willen doen. Dat is natuurlijk een streven: 100 procent veiligheid zullen we nooit kunnen garanderen. Ik vind echter dat dat uittreksel uit het strafregister een van de stappen is, een van de elementjes die ertoe bijdragen dat onze kinderen toch op dat vlak zullen worden beschermd. Ik heb er zelf twee. Als je hen voor een week achterlaat, dan ga je er inderdaad gewoonweg van uit dat dat in een veilige situatie is. Eigenlijk, gelukkig, sta je er als ouder zelfs niet bij stil dat dat tot de mogelijkheden behoort, en laten we er alles aan doen om dat ook zo te houden. Collega Schryvers verwijst naar vandaag. Inderdaad, zeker vandaag staan we daar eventjes bij stil, beseffen we dat onze kinderen heel kwetsbaar zijn.

Een uittreksel uit het strafregister lijkt me zeer interessant. Ook in de Algemene Nationale Gegevensbank van de politie (ANG) zitten er heel wat interessante gegevens die misschien een hit of een 'no hit' opleveren en zelfs nog meer een sluitend controlemiddel zouden kunnen zijn. Die gegevensdatabanken zijn

natuurlijk niet openbaar. Misschien is dat nog een piste om te bekijken. Ik weet dat wij vroeger in de Dienst Vreemdelingenzaken ook die databank bekeken om te zien of iemand een gevaar was voor de openbare orde of niet. Minister, communicatie is zeer belangrijk om onze organisaties te ondersteunen. Ik treed dus de collega's bij: daar moet zeker heel goed op worden ingezet, want de interpretatie van de gegevens is ook niet altijd even gemakkelijk, net als de vraag hoe moet worden omgegaan met die private gegevens en dergelijke meer.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega's, dank u. Zoals ik eerder heb aangegeven, is dit een van de vele maatregelen. Collega Blancquaert, wat de sport- en cultuursector betreft: die ministers gaan ook mee aan de kar trekken om te voorzien in zo'n uittreksel van het strafregister. Stel dat er een sector is die toch een uitzondering wil hebben op deze algemene regel, dan moet die dat vragen aan de vakminister. Dat kan ook alleen maar voor vrijwilligers, niet voor gewone werknemers. Dat moet ook de toets van de Raad van State doorstaan, op basis van het gelijkheidsbeginsel en het grondwettelijk principe van het belang van het kind, dat toch centraal moet staan. Het is de vakminister die daarmee naar de regering moet komen. Daar zitten dus verschillende zaken in, en dat zal ook de toets van de Raad van State moeten hebben doorstaan.

De regel is echter wel heel duidelijk als er met minderjarigen wordt gewerkt. Minderjarigen zijn heel kwetsbaar. Ik vind dat de overheid er alles aan moet doen om zaken te kunnen vermijden, zeker als men dat op voorhand kon hebben geweten, door het strafregister op te vragen. Dat is maar een kleine klik. Het is nu natuurlijk aan de sectoren om te bekijken hoe ze dat gaan organiseren. Er moet een draaiboek komen enzovoort. Ik zeg niet dat dit alleenzalmakend is, maar als ik mijn dochter van 4 jaar ergens in een jeugdclub of wat dan ook zou afzetten, dan zou ik wel op voorhand willen weten of we te maken hebben met iemand die ooit veroordeeld is geweest voor kindermishandeling of seksueel misbruik of zo, of daarvoor in aanmerking is gekomen. Dat lijkt me een kleine moeite. Daarom is dat dus de regel. Er zal per sector een draaiboek worden uitgewerkt, zodat men daar op een goede manier mee aan de slag kan gaan. Uiteraard zal de communicatie ook heel duidelijk zijn. Ik heb bijvoorbeeld vernomen dat collega Weyts ter zake heel sterk aan de kar trekt binnen de sportsector. Er is eigenlijk ook geen tegenstand of zo. Het is niet zo dat men dat niet wil doen. Ik denk ook dat het in het belang is van organisaties om op die manier rotte appels eruit te kunnen halen. Nogmaals, het gaat over kinderen, en dan vind ik dat alle middelen het doel heiligen.

De voorzitter: Mevrouw Blancquaert heeft het woord.

Adeline Blancquaert (Vlaams Belang): Minister, nogmaals dank voor uw zeer duidelijke en uitgebreide antwoord. Ik heb tot op heden wel nog steeds geen specifiek antwoord gekregen op de vraag onder welke specifieke voorwaarden men nu een uitzondering zou toelaten om een dergelijk uittreksel niet te moeten toelaten, nog voor dit naar de regering zou gaan, nog voor dit naar de Raad van State zou gaan. Ik zal dat echter schriftelijk indienen.

Ik ben ervan overtuigd dat ik daar zoals steeds heel correct en heel snel een antwoord op zal krijgen. Ik ben alvast blij voor mijn kinderen, die er weliswaar nog niet zijn, maar hopelijk wel zullen komen, en voor onze kinderen in het algemeen dat dergelijke stappen worden genomen zodat onze kinderen ergens veilig terecht kunnen. Deze maatregel biedt inderdaad geen 100 procent zekerheid, maar ons inziens is dit toch een heel goede stap vooruit, een stap die onze fractie dan ook ten volle steunt.

Mevrouw Schryvers, u werd zonet door minister Demir geciteerd. Ik denk dat u niet hetzelfde enthousiasme aan de dag zult leggen als ik u citeer, maar een mens kan maar hopen. U zegt terecht dat we de mazen van het net zo klein mogelijk moeten maken zodat er zo weinig mogelijk mensen kunnen tussen glippen. Minister, mevrouw Schryvers, u hebt dan ook onze volledige steun. Heel erg bedankt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de werking van het pas opgerichte Agentschap Justitie en Handhaving – 1283 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Sinds 1 januari 2022 heeft Vlaanderen een eigen Agentschap Justitie en Handhaving, waarin alle Vlaamse justitiële bevoegdheden worden geclusterd en samengebracht. In de commissie is dat al meermaals besproken, net zoals bij de begrotingsbesprekingen 2022. Ik zou zeggen dat dat een heel goede zaak is. Door de aspecten van het justitiebeleid waarvoor Vlaanderen bevoegd is samen te voegen, zou de efficiëntie van onder meer slachtofferbegeleiding, de werkstraffen en de enkelbanden moeten verhogen. De oprichting van een nieuw agentschap past ook in de ambitie van u als Vlaams minister van Justitie om in uw beleid de slachtoffers centraal te stellen, met extra personeel voor slachtofferonthaal.

Eind vorig jaar raakte bekend – en ik denk dat u dat zelfs naar aanleiding van een vraag van mij in de commissie hebt bekendgemaakt – dat u uw kabinetschef hebt aangeduid als administrateur-generaal om het nieuwe Agentschap Justitie en Handhaving te leiden. Bij zijn aanstelling verklaarde de administrateur-generaal het volgende: "Dit nieuw agentschap heeft als missie te zorgen voor een efficiënte en daadkrachtige uitvoering van het beleid inzake Justitie en Handhaving".

Behalve die algemene doelstellingen en hoge ambities – waar wij als Vooruit helemaal achterstaan – is er echter nog maar weinig informatie beschikbaar over de concrete werking van het agentschap, de beleidslijnen en -prioriteiten, en de geplande samenwerking met andere stakeholders.

Minister, wat is de huidige stand van zaken aangaande de oprichting van het nieuwe Agentschap Justitie en Handhaving? Wanneer zal het agentschap volledig operationeel zijn op het terrein? Hoe staat het enerzijds met de verschuivingen van personen vanuit de Vlaamse agentschappen of administraties naar dit agentschap? Hoe staat het anderzijds met de aanwervingen die nog moeten gebeuren?

Is de administrateur-generaal al aan de slag? Indien niet, wat is de timing? Kunt u een stand van zaken geven met betrekking tot de personeelsbezetting? Hoeveel aanwervingen zijn er al gebeurd en hoeveel functies moeten er nog worden ingevuld?

Kunt u de beleidsprioriteiten van het agentschap toelichten? Wanneer zal men met die beleidsprioriteiten naar de commissie komen? Het zou daarbij ook niet slecht zijn dat we de administrateur-generaal zouden horen over hoe hij dat ziet en over hoe hij concreet wil werken.

Hoe verloopt de samenwerking met gemeenten en politiezones? Er zijn daar toch heel wat voorvallen die een Vlaamse bevoegdheid zijn en waarmee gemeenten en

politiezones als eerste in aanraking komen. Is het de intentie om daarvoor samenwerkingsprotocollen uit te werken? Zo ja, welke en/of rond welke thema's? Is daarin eventueel ook een rol weggelegd voor de vorig jaar aangestelde verbindingsofficier?

Minister, ik kijk uit naar uw antwoorden.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Het Agentschap Justitie en Handhaving werd, zoals gepland, opgericht op 1 januari 2022. Ook de administrateur-generaal is reeds aan de slag. Zijn startdatum was 10 januari, dat was dus vorige week.

De medewerkers die deel uitmaken van dit nieuwe agentschap zijn overgeheveld uit het departement Welzijn. De medewerkers zijn dus te allen tijde, zowel tijdens de transitie, als nu, volledig operationeel gebleven op het terrein. Er was zelfs voor de eerste keer een permanentie van de justitiehuisen tijdens de kerstvakantie, net voor de start van het nieuwe agentschap, zoals u bij de voorgaande vragen hebt kunnen horen.

Er is gekozen voor een tijdelijke startstructuur waarbij de impact op het terrein minimaal is en waarbij de dienstverlening moet blijven plaatsvinden. De administrateur-generaal zal nu in de loop van 2022 de interne organisatie op punt stellen en de dienstverlening verder uitbouwen.

Ik ben het met u eens, mijnheer Vandenhove, dat het misschien goed is om de nieuwe administrateur-generaal in deze commissie uit te nodigen zodat hij zijn visie, missie en strategie kan voorstellen en met jullie het gesprek kan aangaan. Zo kunnen jullie ook vragen stellen en kennismaken met deze charmante heer, als ik dat zo mag zeggen. Dit behoort natuurlijk tot de werkzaamheden van de commissie, maar ik deel uw mening dat dit inderdaad wel nuttig is. Gelieve hem wel nog wat tijd te geven om nog een aantal dingen te doen, maar ik denk dat een uitnodiging na de paasvakantie wel heel nuttig kan zijn.

De voorziene personeelsbezetting voor het Agentschap Justitie en Handhaving bedraagt 945 arbeidsplaatsen. Daarvan zijn 861 plaatsen ingevuld. Momenteel lopen er meerdere wervingsprocedures om de resterende 84 plaatsen in te vullen. Deze wervingsprocedures werden opgestart naar aanleiding van mijn tweede personeelsplan, dat in november werd goedgekeurd en 130 bijkomende plaatsen voorziet. 46 van deze bijkomende plaatsen werden ondertussen reeds ingevuld. Zoals u weet, hebben we nood aan extra personeel. Ook het aantal uitgesproken werkstraffen en de enkelbanden moeten goed worden opgevolgd. We zoeken natuurlijk ook naar specifieke profielen, mensen die thuis zijn in risicotaxatie, criminologen en experts in zedendelinquentie. We zoeken af en toe heel specifieke profielen, en dat kan wel de nodige tijd vragen.

De opstart van het Agentschap Justitie en Handhaving bundelt de versnipperde bevoegdheden met betrekking tot justitie en handhaving in het landschap van de Vlaamse administraties. Door de krachten te bundelen kunnen we ook meer inzetten op het realiseren van de beleidsprioriteiten.

Het agentschap werkt met een duidelijke visie. In dat kader zal worden ingezet op het voeren van een sterk beleid binnen een efficiënte structuur. De volgende prioriteiten staan daarbij centraal: digitalisering is de belangrijkste. Het Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht werkt met tal van digitale applicaties. Er moet in die digitalisering worden geïnvesteerd. Ik zal ook een nieuw informaticateam oprichten dat ervoor moet zorgen dat onze digitale toepassingen geoptimaliseerd en op elkaar afgestemd worden, en dat er nieuwe toepassingen ontwikkeld worden om tot efficiëntiewinsten te komen en laagdrempeliger te werken. We zijn ook

bezig met nieuwe enkelbanden. Die moeten state of the art zijn en ze moeten meerdere functies kunnen invullen.

Naast digitalisering is natuurlijk professionalisering van belang. Alle diensten van het agentschap doen nu al uitzonderlijk werk in bijzonder moeilijke omstandigheden, maar met het agentschap willen we een beleid neerzetten waardoor we meer kunnen uniformiseren. We willen nog meer inzetten op het versterken van onze diensten in de strijd tegen recidive. Met 'uniformiseren' bedoel ik ook dat een slachtoffer in Limburg dezelfde professionele diensten moet krijgen als een slachtoffer in West-Vlaanderen of Oost-Vlaanderen of waar dan ook.

Er zal meer ingezet worden op de hervorming van werkstraffen, gedragstrainingen en zorg. De Family Justice Centers zullen worden uitgebreid over heel Vlaanderen. Er zal worden ingezet op risicotaxatie. Dit zal de justitieassistent onder andere ondersteunen bij het bepalen van wat nodig is om de herhaling van criminaliteit te voorkomen en welke intensiteit van toezicht, opvolging en begeleiding nodig is.

Daarnaast zal een wetenschappelijke onderbouwing of een evidencebased beleid de basis vormen van wat het agentschap doet. Ik heb hiervoor een aantal onderzoeken gestart. Ik denk daarbij aan het onderzoek naar welke profielen het Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht opvolgt, het onderzoek naar de profielen in de gevangnissen, het onderzoek naar tienerpooiers, het onderzoek naar zedendelinquenten in de gevangenis enzovoort. Ook zal er een monitoringtool worden opgestart en zullen we onze cijfers analyseren. Het is de strafuitvoering, het zijn de Family Justice Centers, het zijn de hulp- en dienstverlening, het Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht en de Vlaamse handhaving die het best weten wat er werkt en wat er niet werkt. We zitten op een berg van informatie en we gebruiken die helaas nog niet optimaal. Daar willen we dus verandering in brengen.

De vierde prioriteit is dat we dicht bij de mensen willen blijven. Daarom worden extra antennes opgericht en een justitiehuis in Halle-Vilvoorde.

Tot slot is de samenwerking met alle partners belangrijk, en daar willen we op inzetten.

Uw laatste vraag gaat over de samenwerking met de gemeenten en politiezones.

We vertrekken inzake de samenwerking met de vele stakeholders niet van een blanco blad. Zo hebben de justitiehuisen in het kader van de uitvoering van werkstraffen of lokale projecten al geruime tijd een goede samenwerking met de lokale besturen. Het Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht beroept zich al jaren op de goede samenwerking met de lokale politie. Ook de Family Justice Centers vertrekken vanuit een sterke samenwerking met de lokale besturen, justitie en politie. Er zijn effectief al samenwerkingsprotocollen met de lokale besturen, de politie en het parket. Gezien de voorziene uitbreiding van de Family Justice Centers zullen extra samenwerkingsprotocollen worden gesloten.

Naast de bestaande samenwerkingen voorzien we in de toekomst met het agentschap ook samenwerkingsverbanden met het parket en de politie via het digitale opvolgingssysteem, met het parket in het kader van de korte intensieve trajecten zoals de uitbreiding van de drugopvolgingskamers en de jongerenopvolgingskamer, met de lokale besturen in het kader van de re-integratie van gevangenen, met de lokale besturen in het kader van de penitentiaire lokale integrale veiligheidscel (LIVC), met de veiligheidsdiensten in het kader van radicalisering en met de inspectiediensten, de politie en het parket in het kader van de strijd tegen de georganiseerde misdaad.

De voorzitter: De heer Vandehove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, dank u wel voor uw uitgebreid antwoord. Ook bedankt omdat u het eens bent met de suggestie om de administrateur-generaal zo snel mogelijk te spreken. Ik denk dat hij wel de geschikte persoon is om de prioriteiten die u net hebt uiteengezet, concreet naar het terrein te vertalen.

Ik heb nog een bijkomende vraag: in welke mate speelt de Vlaamse verbindingsofficier daarin een rol, en dan zeker in de samenwerking met onder andere de lokale gemeenten en politiezones? Het zal inderdaad een uitdaging worden. U spreekt over bijkomende protocollen. Ik denk dat we bijna een draaiboek van de protocollen die zullen nodig zijn moeten hebben om die goede samenwerking met de verschillende diensten mogelijk te maken.

Daarnaast zegt u dat we op een berg informatie zitten en dat het een uitdaging is om die goed te gebruiken. Zal die informatie ook openstaan voor andere instanties en organisaties zodat er een wisselwerking en uitwisseling kan zijn van die informatie? Het agentschap zal zelf over heel wat gegevens beschikken, maar zal niet alle gegevens hebben. Is er ook een samenwerking voorzien met Vlaamse, federale of andere instanties via een private structuur zodat die informatie zoveel mogelijk kan worden geoptimaliseerd in het voordeel van een betere aanpak en handhaving, en uiteraard ook in het voordeel van de slachtoffers ?

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, dit is een interessante vraag en inderdaad een goede suggestie.

Wat ik vooral interessant vind, is dat we er ten eerste voor zorgen dat die versnippering stopt en dat we ten tweede evidencebased zullen werken. Dat zou een hele omwenteling betekenen in het hele justitionele landschap. Dat is iets waar we al veel te lang op wachten en ik hoop dat we dat nu ook effectief zullen doen. Ten derde hoop ik dat de administrateur-generaal de kans zal krijgen om in een markt met heel veel arbeidskrachte toch de extra profielen, die u hebt beloofd en voor wie u geld hebt vrijgemaakt, te vinden.

Minister, hebt u er al enig zicht op of de invulling van die vacatures moeilijk loopt of is die naar verwachting?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega Vandenhove, het is inderdaad wel de bedoeling om informatie uit te wisselen, met de hulpverlening, het federale niveau, justitie en de lokale parketten. We zullen daarvoor zelf gegevens verzamelen, maar daarna gaan we ook in gesprek met onze andere partners om met die gegevens iets te kunnen doen. De verbindingsofficier maakt, zoals dat ook was vooropgesteld, onderdeel uit van het agentschap.

Mijnheer Parys, wat de vacatures betreft, denk ik dat het agentschap toch redelijk sexy is, als ik dat zo mag zeggen. Dat zal niet met mij te maken hebben, maar wij krijgen de profielen redelijk goed ingevuld. Er komen heel wat goede profielen op de vacatures af. Dat is heel positief. We hebben voor onze beide personeelsplannen toch een 180-tal profielen kunnen invullen. Er waren heel veel sollicitanten. Alleen voor het Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht is het iets moeilijker, omdat dat misschien ook moeilijker zaken zijn, maar ik denk dat dat ook wel zal lukken. We zullen er wel in slagen om ook in het Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht die specifieke profielen in te vullen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel, minister, voor uw uitgebreid antwoord. Ongetwijfeld zal het agentschap, nu het is opgestart, onderwerp zijn van heel wat specifieke vragen. Ik zou me ook niet zo bescheiden opstellen wanneer u zegt dat u niet mee verantwoordelijk zou zijn voor het aantrekken van bepaalde profielen. Voilà, dit gezegd zijnde ...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Vandenhove. De minister heeft er zelf plezier in. (*Gelach*)

Minister Zuhail Demir: Ja, bedankt voor het compliment. Het is altijd plezant om complimenten te krijgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.